

JUMALA PUHUU!**AABRAHAM**

”Ja Herra sanoi Abramille: **”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.** Niin minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut ja teen sinun nimesi suureksi, ja sinä olet tuleva siunaukseksi. Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä” (1. Moos.12:1-3).

JAAKOB

”Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. **”Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas.** Ja katso, Herra seisoi hänen edessään ja sanoi: ”Minä olen Herra, sinun Isäsi Aabrahamin Jumala ja lisäksi Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä leviät länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä. Ja katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, missä ikinä kuljet, ja saatan sinut takaisin tähän maahan; sillä minä en jätä sinua, ennenkuin olen toteuttanut sen, minkä minä olen sinulle puhunut.” Silloin Jaakob heräsi unestansa ja sanoi: ”Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt” (1. Moos. 18:11-16).

JOOSEF

”Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: ”Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni.” Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: ”Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?” Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Ja hän näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: **”Minä näin vielä unen: katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua”.** Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen

isänsä häntä ja sanoi hänelle: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?" (1. Moos.37:5-10).

MOOSES

"Mooses kaitsi appensa Jetron, Midianin papin, lampaista. Ja kun hän kerran ajoi lampaista erämaan tuolle puolelle, tuli hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle. Silloin Herran enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasista; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulessa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut. Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi". Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen". Hän sanoi: **"Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa"** (1. Moos.3:1-5).

JESAJA

"Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa". Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. Niin minä sanoin: **"Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin."** Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu". Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut" (Jes.6:1-8).

JEREMIA

"Minulle tuli tämä Herran sana: "Jo ennenkuin minä valmistin sinut äidin kohdussa, minä sinut tunsin, ja ennenkuin sinä äidistä synnyit, minä sinut pyhitin; minä asetin sinut kansojen profeetaksi". Mutta minä sanoin: **"Voi Herra, Herra! Katso, en minä kykene puhumaan, sillä minä olen nuori."** Niin Herra sanoi minulle: **"Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua"** (Jer.1:4-7).

PIETARI JA ANDREAS

”Ja kulkiessaan Galilean järven rantaan hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. Ja Jeesus sanoi heille: **"Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia"** (Mark.1:16,17).

”Sillä me emme seuranneet vieikkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa. Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt". **Ja tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella**” (2. Piet.1:16-18).

PAAVALI

”Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä; ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: **"Saul, Saul, miksi vainoat minua?"** Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän” (Apt.9:3-6).

”Sentähden, kuningas Agrippa, minä **en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä**” (Apt.26:19).

JOHANNES

”Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos. Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen, joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan". Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, **ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki; hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa**” (Ilm.1:9-16).

VÄINÖ HOTTI

Paavalille Damasko merkitsi järjestyttävää kokemusta – elämä muuttui totaalisesti. Itse olin Damaskon tiellä ma 11.10.1961. Tuon päivän päiväkirja alkoi tähän tapaan: IHMEELLINEN PÄIVÄ! SUURENMOINEN PÄIVÄ!

Olin elämässäni ajautunut suureen pimeyteen. Tajusin mahtavan UNIVERSUMIN, mutta en nähnyt siinä JUMALAA. Oli kyseessä ”kosminen pimeys”. Tämä oli raskas taakka mielenterveydelle. Lisäksi painiskelin elämäntutsumuksen kanssa. Hädässäni muistin ”Jumalan puhelinnumeron”: Ps.50:15:

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.”

Sanoin mielessäni: ”JOS SINÄ, JUMALA, OLET OLEMASSA, SINÄ TIEDÄT, ETTÄ MINULLA NYT TOTISESTI ON HÄDÄNPÄIVÄ. AUTA SINÄ MINUA.”

Koin yhtymäkohdan Raamatun sanan ja minun hätätilani välillä! Minulla ei ollut vielä uskoa, mutta käännyin kuitenkin Jumalan puoleen – Raamattuun vedoten. Jonkin ajan kuluttua minulle ”taivaasta vastattiin”!

Maanantaina 11.10.61 klo 17 välähti valo taivaalta ja kuulin Jumalan äänen: **TULE SINÄKIN MINUN VIINITARHAANI!** Hetkessä oli kaikki pimeys poissa. Uusi elementti, USKO, oli tullut minuun. Tuosta ilmestyksestä tulee tänä vuonna kuluneeksi jo 60 vuotta. Sain samanaikaisesti kaksi taivaallista kutsua, **pelastus- ja työkutsun!**

”Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi” (Hgg 1:9).

(nettikuva)

TAPIO NOUSIAINEN
7.5.1914 – 30.10.1981

”Sinä (lahkohenki) olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoroviot. Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvettiin kuin synti, sillä sinä sokaiset ihmiset näkemästä kulmakiveä Kristusta, ymmärtämästä, että muuta perustusta ei ole pantu, kuin mikä pantu on ja se on Jeesus Kristus”
(Tapio Nousiainen / Leipää ja suolaa).